

C/2023/217

23.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2023 r. – Acampora i in./Komisja

(Sprawa T-423/23)

(C/2023/217)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Acampora (Neapol, Włochy) i 172 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat E. Iorio)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji potwierdzającej wydanej w dniu 21 maja 2023 r. przez Sekretarza Generalnego Komisji w sprawie dostępu do dokumentów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w odniesieniu do wniosku o udzielenie dostępu GESTDEM 2023/0263, notyfikowanego za pośrednictwem portalu platformy EASE w dniu 22 maja 2023 r., na którym potwierdzono wpłynięcie listu poleconego za potwierdzeniem odbioru wysłanego za pośrednictwem portalu EASE nr EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 774321, oddalającej wniosek skarżących o udzielenie dostępu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;
- obciążenie Komisji, w przypadku sprzeciwu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi.

- Skarżący działają na podstawie przysługującego obywatelom Unii Europejskiej ogólnego prawa do przejrzystości działania instytucji, aby uzyskać konieczne informacje zgodnie z prawem przyznanym wszystkim obywatelom Unii przez rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
- Ponadto zaznajomienie się z uzupełniającym wezwaniem do usunięcia uchybienia i odpowiedzią Włoch mogłoby przynieść skarżącym konkretną korzyść w postaci skorzystania z przysługującego jej prawa do informacji, gdyż po ponad 6 latach mogliby poznać powody, dla których Komisja nie wydała jeszcze uzasadnionej opinii.
- Najpierw w dniu 27 stycznia 2023 r. Komisja wydała decyzję o odmowie udzielenia dostępu, a następnie – w dniu 21 maja 2023 r. – wyraźną decyzję potwierdzającą, w której potwierdziła, że akty postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego są wyłączone z zakresu prawa dostępu i że udzielenie dostępu, nawet częściowego, do wnioskowanych aktów nie jest uzasadnione interesem publicznym.
- Wyraźne decyzje podjęte na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Sądu.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad w dziedzinie dostępu do aktów instytucji Unii Europejskiej przewidzianych w art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 1 i art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – istnienie ogólnego interesu w dostępie do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r.

- Istnieje nadrzędny interes publiczny w prawie do informacji, a mówiąc dokładniej, w zapoznaniu się z działaniem Komisji i Republiki Włoskiej w dziedzinie niezależności sądownictwa, co stanowi istotny warunek praworządności, a w związku z tym przepisy dotyczące wyjątku od prawa do dostępu należy interpretować zawężająco.
- Całkowicie nieodpowiedni charakter całego systemu przepisów, które regulują we Włoszech honorowe sądownictwo, a w szczególności honorowych sędziów pokoju, został już stwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach z dnia 16 lipca 2020 r. i z dnia 7 kwietnia 2022 r., przy czym ma miejsce naruszenie zasady warunkowości.

- Negowanie istnienia nadrzędnego interesu publicznego w zapoznaniu się nie z poufnymi aktami i dyskusjami między Republiką Włoską a Komisją, lecz z zarzutami sformułowanymi w wezwaniu do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., na które zwróciła uwagę prasa krajowa i które było przedmiotem zawierającego streszczenie komunikatu wydanego przez samą Komisję Europejską, a także odpowiedzi Włoch, w następstwie której wydano uzasadnioną opinię w ramach rzezonego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, co świadczy o tym, że Włochy nie przestrzegały ciężących na tym państwie zobowiązań oraz że skarżący mają nadal interes w dostępie do wnioskowanych aktów, jest sprzeczne z przepisami w dziedzinie przejrzystości i ujawniania dokumentów instytucji Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia aktów Unii Europejskiej.
- Badanie uzasadnienia aktów pozwala wszystkim zainteresowanym poznać i zrozumieć zasady, na jakich instytucje wprowadzają w życie traktat, ponieważ obowiązek uzasadnienia ma funkcję kontrolną, a zarazem funkcję partycypacyjną, gdyż czyniąc jasno zrozumiałymi oceny, na podstawie których instytucje wydają swoje akty, przyczynia się do ograniczenia „deficytu” demokratycznego, który jest często zarzucany Unii.
 - Naruszone zostały zasady dotyczące uzasadnienia, ponieważ Komisja ograniczyła się do wskazania jedynie bardzo ogólnych i stereotypowych powodów, dla których ujawnienie uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. miałyby zaszkodzić wspomnianemu „klimatowi zaufania”, odpowiadając za pomocą formularza zawierającego nieliczne ograniczone dane, które miałyby pozwolić skarżącym i Sądowi na rzeczywistą kontrolę zgodności z prawem powodów odmowy, która nie została uzasadniona w sposób wystarczający, w szczególności jeśli chodzi o powody, które miały stanowić przeszkodę do przynajmniej częściowego ujawnienia aktów, ponieważ pismo uzupełniające zostało już częściowo rozpowszechnione w pakiecie naruszeń z dnia 15 lipca 2022 r., nawet jeśli miało to miejsce w sposób, który nie pozwalał zrozumieć treści i powodów dodatkowych zarzutów sformułowanych wobec Włoch.
 - Wyrażna decyzja z dnia 21 maja 2023 r. potwierdzająca odmowę udzielenia dostępu nie wskazuje jasno i konkretnie powodów, na których się opiera, ich podstawy prawnej, okoliczności faktycznych ani sposobu, w jaki różne istotne interesy zostały uwzględnione, ponieważ odmowa ta wpływa na wykonywanie praw przewidzianych w art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z czym skoro przyjęty akt nakłada ograniczenie prawa przyznanego skarżącej w traktacie, polegającego na naruszeniu tych praw, uzasadnienie powinno być bardziej rygorystyczne, dokładne i szczegółowe, tak aby jasno wskazywało na dokonane wybory.
 - Odmowa dostępu do wskazanych dokumentów jest tym bardziej nieuzasadniona, że dodatkowe wezwanie do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. zostało opublikowane w sposób nieformalny na stronie na *Facebooku*, na której zarejestrowani są tysiące sędziów honorowych.